

XVI

Влиза Разлоговъ. Той изгледва предпазливо и застава близо до Самокосовъ.

Разлоговъ. Добъръ день. г нъ Самокосовъ!... Не ме ли познавате?

Самокосовъ. (Вгледенъ въ Разлоговъ). Ей Богу, не си спомнямъ. . .

Разлоговъ. Когато гуляхме въ „Стрижена котка“... .

Самокосовъ. Ахъ, да!... Тогава вие платихте всичко. И това очуди всички ни. Следъ първо запознаване — такъвъ жестъ. . .

Разлоговъ. Защото доловихъ, че всички бѣхте копуци и че ако азъ не платя, щѣше. . .

Самокосовъ. Да, да! Тѣй бѣше. Моята компания бѣше въ едно настроение. . . Искяхме да разберемъ какво ще направи кръчмаря съ пияни хора, които нѣматъ пари. . .

Разлоговъ. И добре, че не го разбрахте. . . Въ участъка щѣха да ви накаратъ да изтеврезите. Азъ ви разбрахъ и затова дойдохъ неканенъ при васъ. Престорихъ се на пиянъ.

Самокосовъ. Всѣкога когато си спомняхме за този ви жестъ, сме искали да ви срѣщнемъ; а не се отдаваше.

Разлоговъ. Азъ много пжти съмъ ви виждалъ, но отбѣгвахъ, да не се помисли, че искамъ. . .

Самокосовъ. Вие имате благородно сърдце.